

31.12.2012

Dnro 2011/2/10

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Harri Ojala

TARKKAILUHAALARIT PUUTTUVAT VANKIEN PERUSOIKEUKSIIN

Taustaa

Riihimäen ja Helsingin vankiloissa on ollut käytössä vankien eristämistarkkailun ajaksi vangeille laitettavat ns. tarkkailuhaalarit, joissa hihansuut ja kaula-aukko on suljettu ja selkäpuolella oleva vetoketju lukittu nippusiteillä siten, ettei vanki voi itse riisua haalaria.

Riihimäen vankilan ja myös Helsingin vankilan vangit kantelivat tarkkailuhaalareiden käytöstä oikeusasiamiehelle. Samanaikaisesti kuitenkin ilmeni, että osa kantelijoista oli tehnyt asiassa Riihimäen vankilan osalta myös rikosilmoituksen. Rikosilmoitus kohdistettiin silloiseen vankilan johtajaan ja apulaisjohtajaan sekä vartiopäällikköön.

Esitutinnan päätyttyä syyttäjä päätyi syyteharkintaratkaisussaan syyttämään ilmiannettuja virkamiehiä virkavelvollisuuden rikkomisesta syytteestä lähemmin ilmenevästi. Asianomistajat yhtyivät syytteeseen ja vaativat rangaistusta omasta puolestaan myös eräistä muista rikoksista, muun muassa pakottamisesta. Riihimäen kärjäoikeus hylkäsi sekä syyttäjän että asianomistajien vaatimukset kokonaisuudessaan tuomiollaan 15.6.2007. Syyttäjän ja asianomistajien valitettua tuomiosta Kouvolan hovioikeuteen, hovioikeus hylkäsi valitukset tuomiollaan 30.9.2009. Korkein oikeus ei antanut valituslupaa 4.11.2009 antamassaan päätöksessä.

Tuomioistuinten ratkaisut

Tuomioistuinratkaisuissa arvioitiin tarkkailuhaalarin käyttöä eristämistarkkailussa rikosoikeudellisen vastuun lisäksi lähinnä siitä näkökulmasta, onko haalarin käyttäminen sellaista sallitun pakkokeinon kiellettyä laajentamista ja lain mukaisen eristämisen koventamista, joka loukkaa vangin ihmisarvoa. Hovioikeus arvioi asiaa myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan kannalta.

Kärjäoikeus katsoi, ettei haalareiden käyttö merkinnyt voimassa olleen RTL 2 luvun 9 d §:n sisältämän eristämisen koventamista eikä haalareiden käyttö muutoinkaan loukannut vangin ihmisarvoa.

Hovioikeus hyväksyi kärjäoikeuden perustelut mutta arvioi asiaa lisäksi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklan näkökulmasta. Se totesi haalarin käytöstä muun muassa seuraavaa:

"Haalari on rajoittanut vangin olemista siten, että hän ei ole itse pystynyt riisumaan sitä päältänsä ja aiheuttanut mahdollista epämukavuutta vangin halutessa päästä tarpeilleen, mutta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tapaukset [Wainwright (26.9.2006) ja Yankov (11.12.2003)] huomioon ottaen hovioikeus katsoo, että sen käytön mahdollisesti aiheuttama kärsimys tai nöyryytys ei ole ylittänyt sitä väistämätöntä kärsimystä ja nöyryytystä, joka liittyy vangin eristämiseen liittyvään oikeutettuun kohteluun. Vankien oikeuksia ei ole rajoitettu enempää kuin

eristämisestä välttämättä aiheutuu eikä haalarin käytön voida siten katsoa loukanneen asianomistajien ihmisarvoa. Lisäksi asiassa esitetty selvitys osoittaa, että haalareiden käyttö on osin johtunut vankilassa vallinneesta henkilökunnan vähyydestä, jonka johdosta eristettyjen vankien jatkuvaa valvontaa ei ole voitu järjestää riittävän tehokkaasti muulla tavoin."

Haalareiden käyttö asian tuomioistuinkäsittelyn aikana

Asian ollessa vireillä esitutkinnassa ja tuomioistuimissa tarkkailuhaalareiden käyttö oli Riihimäen vankilassa keskeytyneenä. Asiaa koskevan esitutinnan ja sittemmin tuomioistuimessa vireilläolon vuoksi kysymystä tarkkailuhaalarin käytön lainmukaisuudesta ei sen vuoksi ole tutkittu myöskään täällä erikseen.

Eristämistä ja eristämistarkkailua koskeva lainsäädäntö

Vankeuslaki on tullut voimaan 1.10.2006. Täällä tutkittavana olleet kantelut ja tuomioistuinratkaisut koskivat vankeuslakia edeltänyttä aikaa, jolloin asian arvioinnissa täällä ja rikosasian yhteydessä on huomioitu pääosin eristämistarkkailua tuolloin säännelleen rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (RTL) 2 luvun 9 d §:n säännökset.

Tuo lainkohta kuului seuraavasti:

Vanki saadaan eristää muista vangeista, jos on perusteltua aihetta epäillä, että hänellä rangaistuslaitoksessa tai sinne tullessaan on kehossaan päihteitä tai muita luvattomia aineita tai esineitä.

Eristämisestä päättää rangaistuslaitoksen johtaja. Vanki saadaan pitää eristettynä, kunnes päihteet tai muut luvattomat aineet tai esineet ovat poistuneet hänen elimistöstään tai kunnes eristämiseen ei enää muuten ole aihetta. Eristäminen ei kuitenkaan saa kestää pitempää kuin seitsemän vuorokautta. Jos eristämisestä aiheutuu vaaraa vangin terveydelle, eristäminen on keskeytettävä.

Lääkärin tulee mahdollisimman pian tutkia, voiko vangin eristämisestä aiheutua vaaraa tämän terveydelle. Eristetyn terveydentilaa on muutoinkin tarkoin seurattava.

Siitä, miten eristetyn valvonta tapahtui, ei laissa ollut säännöstä.

Säännöstä koskevassa hallituksen esityksen (HE 10/1998) perusteluissa todettiin muun muassa, että eristettyä tulisi seurata koko eristämisaikajan vuorokauden ympäri, esimerkiksi kameralla tai ikkunan läpi ja käymällä säännöllisin väliajoin vankia tapaamassa.

Tuolloin voimassa olleessa vankeinhoitoasetuksen 7 b §:ssä säädettiin, että rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain 2 luvun 9d §:n nojalla tapahtuvaa eristämistä koskeva päätös on tehtävä kirjallisesti. Vangille on ilmoitettava eristämisen peruste. Vankia ja hänen terveydentilaansa on seurattava eristämisaikana kameravalvonnalla tai muulla tavoin.

Oikeusministeriö (vankeinhoito-osaston yleiskirje nro 6/011/99, jota 1.6.2004 alkaen noudatettiin soveltuvin osin ohjeena) oli antanut tarkempia määräyksiä vangin eristämisestä. Sen mukaan vankia ja erityisesti hänen terveydentilaansa on seurattava eristämisaikana vuorokauden ympäri kameravalvonnalla tai muulla tavoin.

Vangin terveydentilaa koskevat havainnot ja muut eristämisen aikaiset tapahtumat on kirjattava. Vangin terveydentilan näyttäessä heikentyvän on lääkäri tai sairaanhoitaja kutsuttava paikalle tai vietävä vanki laitoksen ulkopuoliseen terveydenhuollon yksikköön.

Vankeuslaki

Asiaa koskeva sääntely on nyttemmin vankeuslain 18 luvun 4 §:ssä, joka koskee eristämistarkkailua (vastaavansisältöisesti asiasta on säädetty tutkintavankeuslain 13 luvun 4 §:ssä). Vankeuslain säännös kuuluu seuraavasti:

Eristämistarkkailu

Jos on perusteltua syytä epäillä, että vangilla vankilassa tai sinne tullessaan on kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, hänet saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla teknisin apuvälinein tai muulla tavoin (alleviivaus tässä).

Eristämistarkkailua saadaan jatkaa, kunnes kielletyt aineet tai esineet ovat poistuneet vangin elimistöstä tai kunnes eristämiseen ei enää muuten ole syytä. Eristämistarkkailu ei saa kuitenkaan kestää yli seitsemää vuorokautta. Jos eristämistarkkailusta aiheutuu vaaraa vangin terveydelle, eristäminen on keskeytettävä. Jos vangin kehossa on henkilönkatsastuksessa havaittu 1 momentissa tarkoitettuja aineita tai esineitä, eristämistarkkailua saadaan jatkaa seitsemän vuorokauden enimmäisajan jälkeenkin, kuitenkin enintään seitsemän vuorokautta.

Eristämistarkkailuun sijoittamisesta on viipymättä ilmoitettava terveydenhuoltohenkilökuntaan kuuluvalle virkamiehelle. Lääkärin tai muun terveydenhuoltohenkilökuntaan kuuluvan virkamiehen tulee mahdollisimman pian tutkia vangin terveydentila. Vankia on tarkoin seurattava teknisellä valvonnalla ja muulla tavoin (alleviivaus tässä).

Vankeuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 263/2004 vp) perustelujen mukaan eristämistarkkailua koskeviin "edellytyksiin ei ehdoteta muutoksia. Selvyyden vuoksi vangin eristämistä tällä perusteella ehdotetaan kutsuttavaksi eristämistarkkailuksi, joka kuvaa toimenpiteen sisältöä nykyistä paremmin." Säännösehdotuksen 3 momentin viimeisen virkkeen mukaan "vankia on tarkoin seurattava teknisellä valvonnalla ja muulla tavoin". Tarkkailun sisällöstä tai menettelytavoista teknisen valvonnan osalta ei säännösehdotus sisältänyt mitään mainintaa.

Lakiesityksestä antamassaan lausunnossa (PeVL 20/2005 vp, s.4) perustuslakivaliokunta piti ongelmallisena sitä, että eristämistarkkailua koskevasta säännöksestä ei aivan selvästi ilmene, mitä eristämistarkkailulla tarkoitetaan (LaVM 21/2005 vp, s. 15). Perustuslakivaliokunta viittasi lausunnossa perustuslain 7 §:n 3 momentin viimeiseen virkkeeseen, jonka mukaan vapautensa menettäneen oikeudet on turvattava lailla.

Lakivaliokunta esitti perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten tarkkailua ja eristämistarkkailua koskevien säännösten 1 momenttien täsmentämistä. Lakivaliokunta totesi, että "– – sääntelyä on aiheellista täsmentää hallituksen esityksen perusteluja vastaavilla maininnoilla, joiden mukaan kysymys on vangin sijoittamisesta huoneeseen tai selliin, jossa häntä voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla teknisin apuvälinein tai muulla tavoin."

Vankeinhoitolaitoksen pääjohtajan päätös 25.11.2009

Päätöksen mukaan tarkkailuhaarareiden käyttöä jatketaan vankiloissa käytettäväksi eristämistarkkailun yhteydessä yksittäistapauksissa harkitusti ja tarpeen mukaisesti. Päätöksen mukaan tarkkailuhaalareiden käytön laillisuus on todettu Riihimäen käräjäoikeuden ja Kouvolan hovioikeuden päätöksissä, eikä korkein oikeuskaan antanut valituslupaa 4.11.2009 antamassa päätöksessään. Päätöksessä edellytetään lisäksi laillisuuden noudattamiseksi huomioon otavaksi päätöksestä lähemmin ilmeneviä seikkoja.

Oma aloite

Totesin, että riippumattomat tuomioistuimet olivat niille kuuluvan tuomiovallan nojalla arvioi-

neet asiaa ja päätyneet ratkaisuihinsa edellä kuvattuihin johtopäätöksiin asian rikosoikeudellisessa arvioinnissa ennen vankeuslain säätämistä voimassa olleiden säännösten mukaan. Perusoikeusnäkökulmasta pidin tarpeellisena ottaa omana aloitteena tutkittavaksi, onko ns. tarkkailuhaalareiden käyttö voimassa olevan lain kannalta hyväksyttävää ja olisiko asiassa tarvetta lain täsmentämiselle. Pyysin Rikosseuraamuslaitoksen pääjohtajaa antamaan asiassa selvityksen.

Rikosseuraamuslaitoksen pääjohtajan selvitys

Pääjohtaja perusteli päätöstään seuraavasti:

Asianomistajat esittivät oikeudenkäynnin aikana erilaisia väitteitä liittyen tarkkailuhaalareiden käyttöön ja eristämistarkkailun olosuhteisiin. Asianomistajat esittivät väitteitä mm. siitä, että tarkkailuhaalarit olivat olleet heille liian pientä kokoa, ulostamaan pääsemistä joutui odottamaan pitkään ja joskus tarpeet joutui tämän takia tekemään haalareihin, peseytymään ei päässyt eristämistarkkailun aikana siinäkään tapauksessa, vaikka olisi ulostanut haalareihin eikä puhtaita haalareita saanut tilalle.

Tuomioistuinkäsittelyn aikana ilmeni, että asianomistajien väitteet eivät olleet kaikilta osin paikkansapitämättömiä. Edellä todetun johdosta tarkkailuhaalareiden käyttöä koskevassa päätöksessä 25.11.2009 (10/331/2009) asetettiin tarkat ehdot ja edellytykset tarkkailuhaalareiden käytölle. Tällä haluttiin varmistua siitä, että edellä väitetyn kaltaiset vangin ihmisarvon kannalta ongelmallisten tilanteiden syntyminen voidaan estää ja varmistua toiminnan lainmukaisuudesta.

Rikosseuraamusviraston päätöksessä on todettu mm., että haalareiden on oltava vangin kannalta sopivaa kokoa ja että haalari ei missään tapauksessa saa olla vangille liian pieni. Haalaria ei käytetä, mikäli sopivaa kokoa ei ole saatavilla. Vanki on myös vietävä viivytyksettä tarpeilleen hänen ilmoitettua asiasta. Mikäli ulostetta tulee haalariin, ne on vaihdettava. Haalarit on myös muutenkin vaihdettava kahden vuorokauden välein. Vangille on järjestettävä käsienpesun mahdollisuus ulostamisen jälkeen. Suihkuun pääsyn mahdollisuus on järjestettävä päivittäin ja aina vangin ulostaessa haalariin.

Mikäli tarkkailuhaalareita käytetään Rikosseuraamuslaitoksen päätöksessä edellytetyllä tavalla, niin asiassa ei keskushallintoyksikön käsityksen mukaan Kouvolan hovioikeuden ratkaisu huomioiden syyllistä lainvastaiseen menettelyyn perustuslain säännöksiä rikkomisen perusteella.

Rikosseuraamusviraston päätöksen 25.11.2009 jälkeen tarkkailuhaalareita on tilattu Riihimäen, Helsingin, Kylmäkosken, Konnunsuon, Sukevan, Jokelan, Keravan, Vaasan ja Hämeenlinnan vankiloihin. Tarkkailuhaalareita ei ole kuitenkaan vielä käytetty listan viidessä viimeisessä vankilassa. Keskushallintoyksikkö pitää tarpeellisena sitä, että vankiloilla on edelleenkin mahdollisuus tarvittaessa tarkkailuhaalareiden käyttöön eristämistarkkailun yhteydessä.

Hämeenlinnan vankilan työliikkeenjohtajan selvityksestä ilmenee tarkkailuhaalareiden ominaisuudet, tilatut määrät ja haalareiden hinnat.

Eristämistarkkailua koskevien säännösten muuttuminen vankeuslain yhteydessä

Eristämistarkkailua koskevat säännökset vankeuslain säätämisen yhteydessä ovat muuttuneet vain vähän. Rangaistusten täytäntöönpanosta annetussa laissa (RTL) ei ollut säännöksiä eristämistarkkailun aikaisesta valvonnasta, vaan asiasta säädettiin tällöin vankeinhoitoasetuksessa. Vankeuslaissa valvontatapaa koskevat säännökset siirrettiin asetuksesta lainsäätöön.

Käsityksemme mukaan tarkkailuhaalarit eivät ole säännöksessä mainittu valvontatapa, vaan ennemminkin valvonnan suorittamista helpottava apuväline.

Vankeuslaki eroaa RTL:stä myös siinä, että siinä on toimivaltasäännös siitä, että tarkemmat säännökset eristämistarkkailun täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston van-

keudesta antamassa asetuksessa ei kuitenkaan oteta kantaa eristämistarkkailun olosuhteisiin ja täytäntöönpanoon, vaan ainoastaan eristämistarkkailun kirjaamiseen liittyviin asioihin.

Todettakoon lisäksi, että tapaukseen liittyvät perustuslain ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen säännökset eivät ole muuttuneet.

Yhteenveto

Tuomioistuimen ratkaisun mukaan tarkkailuhaalareiden käyttäminen eristämistarkkailun yhteydessä ei ole ollut lainvastaista RTL:n aikana. Tuomioistuimen ratkaisussa oli otettu huomioon se, että vanki ei pysty itse riisumaan päällään olevaa haalaria ja ratkaisussa on siten arvioitu asiaa vangin henkilökohtaisen vapauden ja siihen sisältyvän tahdonvapauden kannalta, Vankeuslaki ei ole tuonut mukanaan sellaisia muutoksia, jotka edellyttäisivät päätymistä asiassa tällä hetkellä toisenlaiseen lopputulokseen, Keskushallintoyksikön käsityksen mukaan tarkkailuhaalareiden käyttäminen ei siten ole lainvastaista myöskään voimassa olevan lainsäädännön perusteella.

Keskushallintoyksikkö yhtyy oikeusasiamiehen huomioihin siitä, että vankeutta koskevissa säännöksissä ei mainita tarkkailuhaalareita ja tilannetta ei voida pitää ongelmattomana. Pidämme tärkeänä ja perusteltuna, että tarkkailuhaalareiden käytöstä olisi selkeät säännökset.

Apulaisoikeusasiamiehen päätöksessä 31.12.2009 (1308/4/09) kiinnitettiin huomiota eristämistarkkailun täytäntöönpanon olosuhteisiin. Päätöksessä pidettiin perusteltuna, että eristämistarkkailun täytäntöönpanosta säänneltäisiin tämän hetkistä tarkemmin, tapahtuu sääntely sitten valtioneuvoston asetuksella tai lailla. Apulaisoikeusasiamies saattoi käsityksensä eristämistarkkailun täytäntöönpanon tarkemman sääntelyn tarpeesta oikeusministeriön tietoon. Oikeusministeriön kriminaalipoliittisen osaston vastauksessa 26.3.2010 (2/03/2009) todettiin, että apulaisoikeusasiamiehen mainitsemien turvaamistoimenpiteiden täytäntöönpanon sääntelyssä on täsmentämisen tarvetta ja että säännösten täsmentämistä selvitetään vankeuslain ja tutkintavankeuslain muuttamista koskevan hallituksen esityksen valmistelun yhteydessä.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö pitää perusteltuna, että edellä mainitussa yhteydessä otettaisiin kantaa ja selvitetäisiin myös tarkkailuhaalareiden käyttö eristämistarkkailun yhteydessä. Tämän johdosta lähetämme vastauksemme tiedoksi myös oikeusministeriön kriminaalipoliittiselle osastolle.

Lausuntopyyntöni CPT:n puheenjohtaja Mauro Palmalle

Tarkkailuhaalareiden käyttö oli muun ohella eristämistarkkailuun sijoitettujen vankien wc:hen pääsyyn liittyen esillä CPT:n käydessä Suomessa vuonna 2008 Helsingin vankilassa. Vierailun yhteydessä ilmeni, että haalari oli käytössä Helsingin vankilassa, mikä oli CPT:n raportin mukaan ristiriidassa komitean saamien tietojen kanssa käytön keskeyttämisestä asiaa koskevan oikeudenkäynnin vuoksi. CPT ilmoitti haluavansa Suomen viranomaisten lausumat asiasta. Vastauksessaan hallitus ilmoitti, että haalareita ei ole käytetty enää myöskään Helsingin vankilassa CPT:n käynnin jälkeen. Vastauksessa todettiin, että haalareiden käyttöä ei myöskään jatketa kunnes korkein oikeus antaa päätöksensä. Korkeimman oikeuden annettua päätöksen asiassa Rikosseuraamuslaitoksen pääjohtaja tulee antamaan niiden käytöstä uudet ohjeet.

Pyysin 26.4.2011 CPT:ltä tietoja sen havainnoista haalarin käytön yleisyydestä Eurooppalaisissa vankiloissa ja miten haalarin käyttöä on arvioitu tai olisi arvioitava Eurooppalaisen kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen sopimuksen ja CPT:n standardien kannalta.

Kotimaisen rikosprosessin asianomistajat ovat sittemmin saattaneet asian Euroopan ihmisoikeus-

keustuomioistuimen tutkittavaksi ja asian käsittely on Ihmisoikeustuomioistuimessa vireillä. Tämän vuoksi CPT:n taholta ilmoitettiin 12.4.2012, että se ei anna lausuntoa asiasta.

Kannanotto

Tarkkailuhaalareiden käyttöön liittyy olennaisesti se, että vanki ei voi itse riisua päällään olevaa haalaria syystä, joka sinänsä perustuu hyväksyttäviin syihin (huumeiden torjunta), mutta joka loukkaa vangin perustuslaissa turvattua henkilökohtaista vapautta ja siihen sisältyvää tahdonvapautta ja itsemääräämisoikeutta. Haalareiden käyttöön turvautuminen on ilmeisesti osittain johtunut myös siitä, että aikaisempaan käytäntöön, jonka mukaan eristystarkkailussa olevaa vartioitiin myös koko ajan henkilöstön voimin, ei enää ole ollut mahdollisuuksia henkilöstön vähäisyydestä johtuen. Resurssien puutetta ei laillisuusvalvontakäytännössä ole kuitenkaan pidetty riittävänä perusteena oikeuksien rajoittamiselle.

Pidän haalarin käyttöä sellaisena perusoikeusrajoituksena, johon tulisi olla laissa annettu selkeä toimivaltuussäännös.

Vankeuslain 18 luvun 4 §:n 1 momentin (tutkintavankeuslain 13 luvun 4 §) mukaan, jos on perusteltua syytä epäillä, että vangilla vankilassa tai sinne tullessaan on kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, hänet saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympäri vuorokautisesti *tarkkailla teknisin apuvälinein tai muulla tavoin*.

Kiinnitän ensinnäkin huomiota siihen, että vankeuslainsäädäntö, sen esityöt ja alemmanasteinen normisto eivät lainkaan tunne tarkkailuhaalareita. Lisäksi haalarit on selvästi erityyppinen keino kuin säännöksessä mainittu tekninen apuväline, jolla vankia tarkkaillaan. Sen käytön tarkoituksena on pikemminkin mahdollistaa se, että vankia ei tarvitse tarkkailla koko ajan ja sillä puututaan perusoikeuksiin eri tavalla. Tekninen apuväline, tyypillisesti videovalvonta, rajoittaa lähinnä vangin yksityisyyden suojaa. Haalarin käytöllä puututaan erityisesti vangin tahdonvapautteen ja itsemääräämisoikeuteen.

Oma käsitykseni on, että vankeuslain 18 luvun 4 §:n 1 momentti ei anna perusoikeusrajoitusten täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimusten kannalta hyväksyttävällä tavalla valtuutta puheena olevien haalareiden käyttöön. Jos haalareiden käyttöä halutaan jatkaa, pidän välttämättömänä, että lainsäätävä ottaa siihen kantaa.

Kuten edellä olevasta ilmenee, eristämistarkkailuhaalareiden käytön hyväksyttävyyden on saatettu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tutkittavaksi. Oma käsitykseni on, että haalareiden käyttöä ei pitäisi jatkaa ennen kuin EIT on ottanut asiaan kantaa ja lainsäädäntöä mahdollisesti täsmennetään.

Saatan nämä käsitykseni Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön tietoon. Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni tiedoksi myös oikeusministeriön kriminaalipoliittiselle osastolle mahdollisen lainsäädäntötarpeen arvioimiseksi.

Pyydän Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikköä ilmoittamaan 28.2.2013 mennessä mihin toimenpiteisiin asia on johtanut.